

kelse, i hvilket det oversendtes til Landsthinget ved Sessionens Slutning ifjor, og foreligger nu atter dette Thing i samme Skikkelse. Jeg skal tillade mig at henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, hvilket Forhold der er imellem det saaledes nu foreliggende Lovforslag og det Lovforslag, der ifjor sendtes fra dette Thing til Folkethinget. Lovforslaget omhandler Afløsning af forskjellige Staten tilhørende Afgifter, der deels erlægges i Korn — nogle af dem i Smør — deels i Penge. Det gaaer ud paa at sætte dem, hvem disse Byrder paahvile, istand til at aflose dem imod at yde et Capitalvederlag, og med Hensyn til Afløsningen af de Afgifter, der bestaae i Penge, var der ingen Meningsforskjel mellem den tidligere Finantsminister og dette Thing. Dette Thing nærede ingen Betænkelighed ved at gaae ind paa Afløsningen af samtlige Pengeafgifter; derimod viste der sig her adskillige Betænkeligheder ved at gaae ind paa Afløsningen af Kornafgifter, og det var fornemmeligt herom, at Discussionen kom til at dreie sig ved Forhandlingen i dette Thing. Her var der Mange, der overhovedet ikke ønskede at indlade sig paa en saadan Afløsning, og ved 2den Behandling havde et Forslag om at lade Kornafgifterne albeles udgaae af Lovforslaget 21 Stemmer for sig, medens 27 stemte for at beholde dem. Ved 3die Behandling blev man derimod enig om at lade Kornafgifterne kunne gøres til Gjenstand for Afløsning, men saaledes, at de kapitaliserede med 25, krævede en Udbetaling af det fulde Beløb, altsaa uden det 10 Procents Afdrag, der var foreslaaet for Pengeafgifterne. I den Henseende er Forslaget i det andet Thing undergaaet en meget væsentlig Forandring. Man nærede i Landsthinget Betænkelighed ved at tilstede Afløsning i et Tidrum af 5 Aar, idet man gik ud fra, at Capitalstarten veksler i de enkelte Aar, og at det derfor vilde være overladt Byrderne at vælge et Tidspunkt, der var gunstigt for dem til at foretage Afløsningen; men man er i det andet Thing gaaet den stik modsatte Vej og har foreslaaet, at Afløsningen skal staae aaben i 10 Aar, hvorved altsaa det Spillerum, som overlades til Afloserens Valg, er blevet meget større. I den Retning er altsaa det andet

Things Betragtning gaaet stik imod den, der har gjort sig gjældende i dette Thing. En anden Forandring, som Lovforslagets § 1 indeholder, anseer jeg for mindre væsentlig, jeg skal for mit Bedkommende ikke gøre nogen bestemt Indsigelse derimod. Der er nemlig foreslaaet at forlænge det Antal Aar, hvis Capitalstart skulde afgive Gjennemsnitsbeløbet for Beregningen, fra 10 til 15 Aar med Udskydelse af de to Aar med den højeste og de to Aar med den laveste Capitalstart. Jeg har villet gøre opmærksom herpaa, men jeg skal som sagt for mit Bedkommende ikke gøre nogen bestemt Indsigelse imod denne Forandring. Men jaameget stærkere Indsigelse maa jeg gøre imod den Forandring, der i § 2 er gjort med Hensyn til Capitaliseringen af Kornafgifterne. Det tillades nemlig i § 2 at kapitalisere Afgiften med 25 og saa at betale Afløsningssummen med 4 pCt.'s kongelige Obligationer. Det Regjeringsforslag, der forelaa ifjor, gik ud paa at kapitalisere til det 25-dobbelte og dernæst give et Afdrag af 10 pCt., saaledes at Afløsningssummen altsaa i Virkeligheden blev 90 pCt. af Bærdien. Det her foreliggende Forslag gaaer for Diebliffet ud paa 83 pCt. eller lidt derover, imedens Landsthinget for Kornafgiften fastholdt fuld Udbetaling. I det andet Thing har den Betragtning gjort sig gjældende med Hensyn til Kornafgifterne, at det neppe er muligt at fælde nogen Dom over, hvorledes Forholdet imellem Korn og Penge vil stille sig i Fremtiden. Jeg skal for Diebliffet ikke indlade mig paa at drøfte dette Spørgsmaal, da jeg antager, at det vil komme til at foreligge ved Sagens fremtidige Behandling her i Thinget, men indskrænke mig til at gøre opmærksom paa, at saaledes har man betragtet dette Forhold i det andet Thing, imedens som bekendt en heelt anden Betragtning deraf har gjort sig gjældende her i Landsthinget. — Det foreliggende Udkasts § 3 er i den samme Skikkelse som den, hvori dette Thing vedtog den. — Med Hensyn til de Byrder, der paahvile Statskassen, har man i det andet Thing meent, at den samme Regel burde gøres gjældende, som er gjort gjældende med Hensyn til de Indtægter, Stats-